

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714207879
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714207879.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Ing. J. Z., nar. X.X.XXXX, bytom X. - Q. Q., Q. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Garajom, advokátom, AK so sídlom v Prešove, Floriánova 2, proti žalovanému Mestu Poprad, Nábrežie Jána Pavla II. 2802/3, 058 01 Poprad, IČO 00326470, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 10C/172/2014-50 zo dňa 24.11.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením odmietol podanie žalobcu zo dňa 30.6.2014 a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobou podanou dňa 30.6.2014 žiadal žalobca vyhlásiť medzitimny rozsudok o určení, že žalobcovi patrí právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie parcely č. 1583/8 a 2424/68 v kat. úz. X. za obdobie od 29.6.2012 do 28.6.2014 s tým, že po vyhlásení medzitimneho rozsudku ma súd pokračovať v konaní, ustanoviť znalca na vypracovanie znaleckého posudku za účelom určenia výšky bezdôvodného obohatenia a potom rozhodnúť konečným rozsudkom o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie určené znaleckým dokazovaním. Výzvou zo dňa 5.8.2014 bol vyzvaný právny zástupca žalobcu na uvedenie ceny predmetu konania za účelom vyrubenia súdneho poplatku s výzvou, či nenavrhuje predmetné konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11C/126/2012. Keďže žalobca neuviedol cenu poplatkového úkonu a nesúhlasil ani s prerušením konania, súd uznesením zo dňa 10.10.2014 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby podanie podané na súd dňa 30.6.2014 opravil a doplnil o uvedenie žalobného petitu, teda čoho sa dožaduje vo veci samej ako aj na predloženie dôkazov preukazujúcich výšku uplatneného nároku a spôsobu výpočtu sumy bezdôvodného obohatenia, resp. aby predložil aj iné potrebné dôkazy. Zároveň bol poučený o následkoch neopravenia a nedoplnenia podania spočívajúcom v zastavení konania. Na výzvu reagoval žalobca tým, že podľa neho § 79 Občianskeho súdneho poriadku nevyžaduje, aby žalobca do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia a napriek tomu, že neoznačil konkrétnu výšku bezdôvodného obohatenia, tento nedostatok nepredstavuje prekážku v konaní, lebo navrhuje najprv rozhodnúť medzitimnym rozsudkom. Súd prvého stupňa citoval ust. § 43 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku, s poukazom na ktoré ustanovenie podanie žalobcu odmietol. Mal za to, že žalobca neodstránil vady žaloby a neuviedol petit žaloby, teda akú výšku peňažného plnenia požaduje od žalovaného zaplatiť titulom bezdôvodného obohatenia, a pre túto podstatnú vadu žaloby nie je možné vo veci ďalej pokračovať. S poukazom na ust. § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku uviedol, že žalobca si zamieňa náležitosti žaloby uvedené v týchto ustanoveniach s formami rozhodnutia podľa § 152 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ustanovenia súd rozhoduje rozsudkom o veci samej a rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Ak je to však účelné, môže rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej

základe. O časti predmetu konania rozhoduje súd najprv čiastočným rozsudkom a o základe predmetu konania rozhoduje medzitimným rozsudkom a následne o celom predmete konečným rozsudkom. Akoukoľvek z týchto foriem rozhodnutia však rozhoduje súd len vtedy, aj je podaná riadna žaloba, ktorá obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Zdôraznil, že v danom prípade ide o sporové, návrhové konanie a žalobca zodpovedá za riadnu žalobu, o ktorej môže súd konať a rozhodovať. Nie je povinnosťou súdu zabezpečovať žalobcovi potrebné listinné dôkazy, teda v danom prípade znalecké dokazovanie za účelom následného uvedenie žalovanej sumy, keďže je povinnosťou žalobcu, pokiaľ chce viesť súdny spor, aby uviedol výšku žalovanej sumy, o ktorej má súd konať a rozhodovať. Keďže súd je viazaný žalobou, nemôže si ju určiť sám a nemôže ju ani prekročiť v zmysle § 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. O náhrade trov konania rozhodol s odkazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa odvolanie žalobca. Uviedol, že v predmetnom konaní sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za obmedzenie vlastníckeho práva a žiada, aby sa rozhodlo o jeho občianskoprávnom nároku a jeho výška aby sa ustálila na základe znaleckého dokazovania. Petit považoval za dostatočne zrozumiteľný, určitý, jasný a vykonateľný, teda spĺňa zákonom predpísané náležitosti. Citoval ust. § 42 ods. 3, § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a poukázal aj na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná a v zmysle ktorých je súd povinný svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu. Zdôraznil, že podanou žalobou sa domáha voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť finančnú náhradu za užívanie pozemkov titulom bezdôvodného obohatenia, pričom žalobu považuje za vykonateľnú, nakoľko je z nej zrejme, že sa domáha splnenia povinnosti zaplatiť finančnú náhradu za užívanie pozemkov titulom bezdôvodného obohatenia. V súvislosti s určitosťou petitu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.7.2008 sp. zn. 3Cdo 219/2007. Napriek tomu, že v žalobe neoznačil konkrétnu výšku bezdôvodného obohatenia, tento nedostatok podľa odvolateľa nepredstavuje prekážku v konaní, lebo navrhuje rozhodnúť najprv medzitimným rozsudkom. Takýmto medzitimným rozsudkom nie je nikdy rozhodnuté o celej prejednávanej veci, ale iba o jej základe. Rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za formalistické. V odvolaní ďalej uviedol, že aj ust. § 136 a ust. § 152 ods. 2 veta 2 O.s.p. pripúšťa možnosť zisťovania výšky nároku s nepomernými ťažkosťami, ako aj to, že sa najskôr rozhodne o základe vecí a až potom o výške. Žalobca namietal, že rozhodnutím prvostupňového súdu došlo k odmietnutiu spravodlivosti, hoci v konaní žiada rozhodnúť medzi rozsudkami, pretože výšku plnenia vie ustáliť len súdny znalec, no o samotnom právnom nároku môže rozhodnúť len súd. Trval na tom, že náležitosti žaloby uvedené v ust. § 79 Občianskeho súdneho poriadku sú splnené a nebol dôvod na odmietnutie podania. Vo vzťahu k súdnemu poplatku uviedol, že automaticky po ustálení výšky nároku sa v zmysle § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch rozšíri predmet poplatkového úkonu, poplatok sa doplatí, pričom bude vypočítaný ako 6 % sumy ustálenej. Mal za to, že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že neakceptoval návrh na rozhodnutie najskôr o základe vecí tak, že sa prizná právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a následne sa určí výška náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva, pričom je bežnou praxou všeobecných súdov SR rozhodovať medzitimným rozsudkom. Poukázal na viaceré takéto rozhodnutia. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za absolútne nekonzistentné s tým, že jeho argumentácia obsiahnutá v odôvodnení nedostatočne podporuje jeho záver. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 79 ods. 1 O.s.p., konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaje o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva a musí byť z neho zrejme, čo sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 80 O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho),

- b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva,
- c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Z podania žalobcu doručeného súdu dňa 30.6.2014 vyplýva, že týmto podaním sa žalobca domáha určenia, že mu patrí právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za bezdôvodné užívanie parciel č. 1583/8 a 2424/68 v kat. úz. X. za obdobie od 29.6.2012 do 28.6.2014 formou medzitýmneho rozsudku. Nárok žalobcu v znení ním formulovaným je obtiažné subsumovať pod písmeno b/ alebo písmeno c/ ustanovenia § 80 O.s.p., z čoho vyplýva jeho neurčitosť a nejasnosť. Žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku žalobcu neoprávňuje k nadiktovaniu procesného postupu, akým má súd v konaní postupovať. Ustanovenie § 152 ods. 2 O.s.p. dáva súdu možnosť, ale nie povinnosť rozhodnúť rozsudkom najskôr len o jej časti alebo len o jej základe. Žalobcom navrhovaný postup sa javí ako špekulatívny s cieľom vyhnúť sa poplatkovej povinnosti v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. a vylúčiť tak aj možnosť súdu zastaviť konanie v prípade nezaplatenia súdneho poplatku (§ 10 ods. 2 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.). Ak by totižto súd prvého stupňa začal vo veci konať a vydal žalobcom navrhovaný medzitýmny rozsudok, odpadla by možnosť zastavenia konania v prípade nezaplatenia súdneho poplatku.

Podľa § 79 ods. 2 O.s.p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Z citovaného ustanovenia vyplýva povinnosť žalobcu predložiť listinné dôkazy, medzi ktoré je potrebné zaradiť aj znalecký posudok na ocenenie tvrdeného bezdôvodného obohatenia, keďže v zadaní vypracovania takéhoto posudku žalobcovi nebráni žiadna skutočnosť. V prípade, že sa žalobca chcel domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, tak stanovenie jeho výšky je obligatórnou náležitosťou žaloby, vo vzťahu k čomu by súd posudzoval dôvodnosť žiadanej výšky a tak aj úspechu žalobcu a povinnosti náhrady trov konania.

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne, keďže pri takto formulovanej žalobe nie je možné posúdiť, či ide o žalobu na plnenie alebo na určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Žaloba v uvedenom smere musí byť jasná a určitá, keďže rozdielnosť žalôb má vplyv aj na rozdielnosť dokazovania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keďže žalovaný úspešný v odvolacom konaní si trovy neuplatnil a tieto mu ani nevznikli.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.